

Historie om Yttergården fortalt av Søren Sørensen

Min farfar, Søren Mortensen, kom fra Mørsvikbotn og farmor, Jentine Pettersdatter, kom fra Hopen. De bodde i samme hus som Edvard Sivertsen på Alvenes.

Søren Mortensen og Jentine fikk ni barn, Katrine, Jørgine, Sigurd, Halvdan, Johan, Sara, Maria, Sigrun og Solveig (Sara og Maria var tvillinger).

Solveig er den eneste som lever i dag og er 88 år og bosatt i Nordfold.

Rundt århundreskiftet, ca 1901, brant huset, og noen av familien flyttet til Hopen mens de fikk reist nytt hus (1901 – 1902). Søren Mortensen og Edvard Sivertsen bygde hvert sitt hus som var like. Det var ferdighus, kalt Trønderhus, hentet fra Rognan.

Søren Mortensen var en jordens mann, og la opp nytt land hele tiden. Han har plukket mer enn en stein og muret muren på begge sidene av Yttergårdselva.

Farmor Jentine døde i 1912, så farfar ble tidlig enkemann.

Min morfar Ole Zakariasen var fra Nøtnes, og mormor Trine Andersdatter var fra Stavnes. De hadde to barn, Selma og Karlotte. Både Ole og Trine hadde vært gift tidligere.

Min far, Halvdan, ble gift med Karlotte i 1936, og de fikk tre barn, Søren, Harry og Tordis. Harry gikk bort i 1987 (48 år gammel).

Tordis er gift med Egil Bjørsvik. De har tre barn, Liss-Hilde, Geir og Sissel. Familien bor på Sortland.

Sigurd, Halvdan og Johan kjøpte seg en båt, en skøyte på 39 fot. Skøyta ble på folkemunne kalt Al'nesskøyta, men det rette navnet var «Brødrene».

Sigurd omkom på sjøen i 1926, bare 27 år gammel. Han omkom da han skulle hoppe fra skøyta og ned i lett båten mens den var i fart. Han hoppet feil og landet i sjøen. De andre ombord klarte ikke å berge han.

Skøyta ble senere solgt til Sigurd Petrusen i Nordfold (da gråt jeg mine modige tårer, jeg var ikke gamle karen, 8 – 9 år).

Johan Sørensen ble gift med Klara som kom fra Nøtnes. De fikk to barn, Steinar og Knut. Huset ble delt mellom Johan og Halvdan.

Johan kjøpte seg en ny sjark og dro til Lofoten sammen med Kalle i Lakså. De dro i hver sin båt, men fikk sydvest kuling i Vestfjorden og båten forliste. Kalle ble berget da en av Saltens Damskipsselskap sine båter kom til, og en av offiserene som hette Normann hoppet ut i sjøen. Han klarte å berge Kalle, men måtte gi opp kampen for å redde Johan.

I ettertid fikk Normann en utmerkelse for denne dåden. Johan var den onkelen som sto meg nærmest, så det var fryktelig trist da han gikk bort.

Søren Mortensen døde i 1952.

I min far Halvdas barndom var det skole i Ytterstua.

Våren 1944 kom tyskerne til Alvenes og bodde i Ytterstua noen døgn, men etter noen dager ble de hentet av et krigsskip. Johan ble spurt om å skyse dem ombord, men han svarte at han ikke hadde båt. Da fikk han et gevær rettet mot seg og skulle skytes. Han tok «Kjeksen» til Ragnar og rodde dem ombord.

Etter krigen dro Johan Andorsen, Sigurd og Johan Sørensen til Mørsvikbotn med åttringen og hentet materiell fra krigen. Deriblant hadde de noen sekker med fylte drops. Vi fikk smake litt, men vi stjal det meste og det resulterte i at tennene falt ut av munnen på oss. Harald Andersen fra Mørsvika, som var gift med søstera til Johan Andorsen, disponerte kriselageret i Mørsvika.